

emmaus NYHETER

NR
2
2019

TEMA:
DRUMSÖ EMMAUS

2 INLÄGG
HELKA AHAVA:
ROMA LIVES MATTER

4 SAMARBETSPARTNER
NYHETER FRÅN PERU
OCH UKRAINA

6 HISTORIA
PÅ DRUMSÖ SEDAN 1983

10 ARBETSMYRA
CARITA VIRKKUNEN

emmaus
HELSINGFORS

ACTIVISTS
FOR CHANGE

ROMA LIVES MATTER

EMMAUS HELSINGFORS har många år aktivt verkat för vårt lands kanske mest diskriminerade mänsklig-grupp. Det är de rörliga romerna från Rumänien och Bulgarien som vi ser tiggare, samla flaskor eller sälja tidningen Iso Numero på gatorna.

JAG ÄR SÄKERT INTE DEN ENDA som blir besvärad och irriterad av att se en tiggare på gatan. Varför komma till Finland för att tiggare? Finns det inte gjort arbete, eftersom man måste tiggare? Då jag skjuter känslorna i bakgrunden, inser jag att det inte är roligt att tiggare, att ingen för sitt nöjes skull kommer till Finland för att tiggare och att det gjort arbetet och den villiga arbetaren inte möts så lätt.

VI STARTADE VÅR ARBETSPPOOL KEIKKAPOOI för att skapa ett alternativ till tiggande och erbjuda arbetare för gjort arbete. Det råder arbetskraftsbrist inom städbranschen och den bygger i allt högre grad på invandrare. Inom branschen florerar också utnyttjande och direkt människohandel: i vissa företag kan invandrare råka i ett slags skuld fångelse med svältlön och omänskliga förhållanden.

I Keikkapooi betalas rejäl lön enligt arbetsavtal och alla arbetsgivarskyldigheter fylls. I samarbete med Diakonissanstalten får arbetarna utbildning och mångsidigt stöd i frågor som har att göra med att arbeta och bo i Finland. På tre och ett halvt år har Keikka-

pooli hittat en liten men trogen kundkrets, där många ser det som ett viktigt etiskt alternativ att sysselsätta migrerande romer.

VI HADE INTE KOMMIT SÅ LÅNGT utan samarbetet med Diakonissanstalten, som säkert är Finlands äldsta och mest kända organisation som uttryckligen försvarar dem som inte hittar andra förespråkare. Tillsammans med

Det är utmanande att arbeta med romer: man möter hela tiden inhemsk rasism och tvingas kritiskt granska också sina egna attityder och uppfattningar.

Diakonissanstalten och den bulgariska romska organisationen Drom bedriver vi också ett viktigt samarbete i staden Vidin i Bulgarien, där vi fick göra det vi är bäst på: att hjälpa till med att starta ett lopptorg. Allt detta är utmärkt och följer Emmaus manifest: att först hjälpa de mest nödställda.

DET ÄR UTMANANDE ATT ARBETA MED ROMER: man möter hela tiden inhemsk rasism och tvingas

kritiskt granska också sina egna attityder och uppfattningar. Rörelsen Black Lives Matter har också i Finland väckt en diskussion om diskriminering, men den har inte utsträckt till de romska invandrarna. För dem är livet i Finland en daglig överlevnadskamp, där deras krafter, språk- och sakkunskap inte räcker till för att försvara deras rättigheter. Genom att tiggare godkänner också vi diskriminerande beteende.

DISKRIMINERINGEN DRABBAR OCKSÅ HÄRT de sex romer som bor i en våningslägenhet i Västra Helsingfors och betalar en hyra som motsvarar bolagsvederlaget. Fem av dem har arbete inom Keikkapooi, Diakonissanstalten och på byggen. De är vanliga människor med bättre och sämre sidor, behov och drömmar. Som vi alla.

DE FLYTTADE IN I BOSTADEN i april 2018. Ända från början har de nya invånarna varit en nagel i ögat för grannarna och man vill bli av med dem. Människor som kommer från en annan boendekultur har mycket att lära sig då det gäller att anpassa sig till ett finländskt våningshus och grannarna har inte precis varit till hjälp i denna inlärningsprocess. Några har varit vänliga, men för det mesta har kontakterna varit fientliga. Det har tagit sig uttryck som anonyma brev, smädelser och klagomål till husets styrelse. Klagomålen bygger på grannarnas föreställningar, berättelser och rykten. Då man inte vågar bekanta sig med de obekanta på andra sidan väggen får berättelserna vingra.

BEMÖTANDET AV DE ROMSKA INVÅNARNA visar att den rörliga befolkningen inte har samma mänskliga rättigheter som vi andra. Det händer mycket och mycket i ett våningshus, men då det är fråga om en infödd finländare eller en "önskad" invandrare, ser man det som en del av denna boendeform. I fråga om de romska invånarna

är tröskeln för klagomål mycket lägre. Då de sedan försöker synas och höras så litet som möjligt, duger de ändå inte. Det är helt enkelt fråga om att man ser dem som främmande, icke önskvärda utlänningar, som man inte vill ha i sitt grannskap.

EMMAUS ÄR EN FÖR ALLA olika människor öppna och trygga, rasismfria platser. Där behöver ingen –

Vi vill också i fortsättningen i vår egen verksamhet vara ett exempel på icke-diskriminering, men vi kunde också försöka påverka politiker i Finland och EU.

vare sig kund, frivillig eller anställd – lyssna på hatprat. Emmaus kunde ta en aktivare roll då det gäller att motverka diskriminering också på andra plan. Vi vill också i fortsättningen i vår egen verksamhet vara ett exempel på icke-diskriminering och stöda de utsatta romska invandrarna, men vi kunde också försöka påverka politiker i Finland och EU, så att diskrimineringen av romer i medlemsländer i EU skulle erkännas och ses som en människorättskränkning, som EU bör ingripa mot både med lagstiftning och sanktioner.

HELKA AHAVA
ÖVERSÄTTNING TILL SVENSKA: ULF SÄRS

emmaus
HELSINGFORS

KANSLI: Backasgatan 54, 00510 Helsingfors, **TFN** 050 338 8281 • **Butiker: VALLGÅRD:** Backasgatan 54, 00510 Helsingfors, **TFN** 045-13 88 673 | **DRUMSÖ:** Heikasvägen 2, 00210 Helsingfors, **TFN** 045-236 00 01 • **AVHÄMTNING:** 045-650 55 43 (må-fr 11-16) • **E-POST:** toimisto@emmaushelsinki.fi • **WEBBPLATSER:** www.emmaushelsinki.fi och www.emmaus-international.org • **TIDNING:** Mika Aalto-Setälä, Helka Ahava, Ulla Hoyer och Ulf Särs | **TRYCKERI:** Origos Oy, 2020 | **TRYCKT:** på FSC-certifierat papper | **PÄRMBILD:** Öppningen av den nya butiken på Drumsö 6.10.2020. Bild: Heikki Ahava.

Aktuellt från daghemmet Cuna Nazareth i Peru

LÄGET I PERU är fortfarande kritiskt på grund av krisen som orsakats av covid-19. Pandemin vände totalt upp och ned på livet och lamslog allt socialt och ekonomiskt i vårt land och i hela världen. De som lidit mest under krisen är just de familjer som vi på daghemmet Cuna Nazareth dagligen betjänar, för de sociala och ekonomiska konsekvenserna har varit chockartade för de fattigaste.

FÖR ATT UNDVIKA smittor beordrade myndigheterna daghemmet att fortsätta verksamheten virtuellt. På Cuna Nazareth förlorade 19 anställda sitt jobb (kök, städning, assistenter, anställda på Traperian, socialarbetare och psykologer). Sedan mars har vi verkat med fem lärare, en ledare och en skolassistent. De här sju statsstödda tjänsterna gör det möjligt för oss att arbeta så aktivt som möjligt med barnen och deras familjer. De virtuella verksamhetsformerna består av televisionsprogram som produceras av experter inom pedagogik samt av kontakt med hjälp av WhatsApp och andra kommunikationsplattformar. I praktiken är de här virtuella verksamhetsformerna problematiska, eftersom en del av föräldrarna bara har

primitiva kommunikationsapparater. Vi har också varit tvungna att anpassa oss till en annorlunda verksamhetsmiljö och nya arbetssätt. Lärarna har emellertid gjort ett gott arbete genom att aktivt försöka stöda fostran av barnen och deras familjer.

PANDEMIN har i hög grad påverkat Cuna Nazareths ekonomiska situation. Via Emmausrörelsens nödfinansiering har vi fått ett litet understöd för våra anställdas basutkomst och organisationens baskostnader. Vi är mycket bekymrade över den här krissituationen, där vi alla befinner oss globalt. Det återstår att se vad som sker i framtiden. Världsekonomin har lidit, familjer i sårbar ställning har lidit och arbetslösheten och fattigdomen har ökat till följd av den lamslående sjukdomen. Vi hoppas kunna arbeta för familjernas, och i synnerhet barnens välfärd också i fortsättningen.

TEXT ANITA MOORE LA ROSA, LEDARE FÖR STIFTELSEN CUNA NAZARETH I ÖVERSÄTTNING TILL FINSKA OCH BEARBETNING ANU LÄHDE I ÖVERSÄTTNING TILL SVENSKA EVA WAHLSTRÖM

Nyheter från Ukraina 1

VASIL FRÅN NASHA KHATA:

I Nasha Khata bor 10 små barn med sina mödrar. Till vårt natthärbärge i staden kommer det fortsättningsvis många hemlösa, och många är i mycket dåligt skick. På grund av pandemin har våra inkomster minskat, men vi har ökat antalet försäljningspunkter och vi har nu verksamhet på fyra områden. I Drohobych har vi öppnat vår andra möbelverkstad. Vi fortsätter också att hjälpa romska familjer.

Möbelverkstaden i Drohobych.

Nyheter från Ukraina 2

NATALIA FRÅN OSELJA BERÄTTAR:

När karantänen började blev vi tvungna att stänga våra butiker. Det var ett svårt beslut då 25 personer bodde i kommuniteten, dessutom var våra sociala projekt i fara. För att tjäna pengar gjorde vi allt som var möjligt: vi sopade gator och hjälpte Lvovs invånare i hemarbeten. Lvov-borna skyndade också att hjälpa oss och gav mat, hygienartiklar och pengar. Vi lyckades fortsätta matutdelningen åt hemlösa. Under karantänen delade vi ut 6412 matportioner. Vi fick mycket positiv synlighet i media och vår sakkunskap används för att formulera rekommendationer till statliga och lokala myndigheter. Nu är våra butiker öppna igen. Vi får också pengar då vi levererar material till återvinning.

Matportioner åt hemlösa.

Kurvis runda

I SOLENS SKEN mötte Poitsu oss sju ton Emmaus aktiva på Vasaskvären, i folkmun Piritori. Poitsu tog oss med på en två timmars vandring i sina forna kvarter. Vi fick höra om sprit- och sexhandel oa öden och äventyr i dessa trakter, men också om hur många kända finländska musiker har inlett sin karriär i Harjus ungdomsgård, det fd bårhuset, på vars lastningsbrygga vi tog skydd för åskregnet. 'Kurvis runda' avslutades vid porten till Sörnäs fängelse, där Poitsu berättade att en tredjedel av de frivolva fångarna är bostadslösa. Stadsvandringar som denna ordnas av Hima&Strada (<https://www.himastrada.fi/>) i samarbete med bl.a. KRITS (Kriminaalihuollon tukisäätiö) och VVA (Vailla vakinaista asuntoa).

Rekreatiionsdagens lunch avnjöts i Restaurang Kapsäkki.

Nya anställda

AV 31 SÖKANDE har styrelsen valt Ville Sahlakari och Reija Wihinen till nya butiksföreståndare/butiksansvariga. Välkommen i vår krets!

PÅ DRUMSÖ SEDAN 1983

HISTORIA

TEXT ULLA HOYER I ÖVERSÄTTNING EVA WAHLSTRÖM

BILDER HEIKKI AHAVA OCH EMMAUS ARKIV

Det har funnits en Emmaus-loppmarknad på Drumsö i snart 40 år. I höst flyttar den till en ny adress på Heikasvägen. Inför det nya är det bra att stanna upp för ett ögonblick. Eeva Ratinen, Maija Ojala och Leena Hyrsky-Kosenius berättar om sina egna år på loppisen på Drumsö.

EEVA RATINEN BERÄTTAR OM DEN FÖRSTA TIDEN PÅ EMMAUS DRUMSÖ

– När Emmaus måste lämna Sandvikskajen 1983 – rivningshus! – letade vi förtvivlat efter en ny lämplig lokal i stadskärnan. När vi inte hittade någon sådan med samma hyrde vi en liten lokal på Drumsö, tänkt som något tillfälligt, som var förmånlig och genast ledig. Det var viktigt att vi inte blev utan inkomster, när kommunitetens lokal på Annegatan och verkstadens hyror samt kommunitetens uppehålle skulle betalas.

– Lokalen på Gyldénsvägen sattes snabbt i stånd till butik under hösten 1983, för vi hade

ett erfaret och duktigt gäng som kunde frigöras från Sandviken. Musa (**Maija Ojala**), Ukkis (**Jukka-Pekka Ojala**) och det övriga gänget på Svartholmen (Helsingfors kyrkliga samfundets verksamhetscentrum) spelade också en viktig roll. Loppisen öppnades den 1 december och blev genast mycket populär, för kunderna hade saknat Emmaus.

– I Röddbergen hittade vi emellertid ganska snabbt en stor källarlokal. När loppisen på Smedsgatan 17 öppnade den 30 januari 1984 var Drumsö redan etablerad, där fanns stamkunder och ett fint gäng, både Drumsöbor och andra frivilliga. Läget var bra, för i A-trappan verkade på den tiden Drumsö hälsostation, huset hyste två restauranger och buss 20

stannade i båda riktningarna framför huset på Gyldénsvägen. Dessutom fick vi två parkeringsplatser på gården.

– Emmaus styrelse funderade på om det fanns resurser för att underhålla två butiker. Jag bodde då på 10 minuters promenadavstånd och det fanns tillräckligt med försäljare för att hålla öppet fem dagar i veckan. Med hjälp av talkoarbete och kvällsgrupper lyckades vi städa butiken och fylla stänger och hyllor.

Jag var själv i arbete, men jag tyckte liksom många andra att det hade varit synd att stänga en fungerande loppis, som redan hade en etablerad kundkrets och frivilliga i näromgivningen.

Vi höll alltså tillsammans med **Père Guy** och några styrelsemedlemmar ett möte i början av 1984, där jag lovade se till att verksamheten i Drumsöbutiken skulle löpa så smidigt som möjligt. Det kom vi överens om och det lyckades, trots att jag flyttade till Röddbergen 1986.

Samarbetet mellan Emmaus-grupperna löpte också bra:

– I början av åren på Gyldénsvägen sålde vi möbler som renoverats i kommuniteten Emmaus Kanava ry i Esbo, minns Eeva.

I december 1983 var loppisen på Drumsö den enda Emmaus-butiken i Helsingfors.

Provhytten för män byggs i den nya butiken på Gyldénsvägen år 1983.

MUSA ELLER MAIJA OJALA BERÄTTAR

– Jag lärde känna **Elisabeth de Godzinsky** i Tai-ze-sammanhang 1975 och började hjälpa henne med matlagning i Annegatans Emmaus-kommunitet. Jag deltog också i packandet av så kallade Lapplandspaket. När jag jobbade på Svartholmens verksamhetscentrum kom vi tillsammans med församlingens ungdomar med i tisdagskvällsgruppen på Sandvikskajens loppis, som sedan fortsatte på Drumsö, när loppisen på Gyldénsvägen öppnade. Svartholmarna deltog också i talkoarbetet och i evenemangen.

– Emmaus påverkade kraftigt vår familj och vår världsbild. Vi startade också en loppmarknad på Svartholmen. När min 5-åriga son en gång sålde blommor under en gran på Svartholmen frågade en kund vart pengarna går. Pojken svarade: Nä, till Etiopien förstås!

– Under somrarna när den långa arbetsdagen på Svartholmen var slut kl. 22 och mina barn låg ▶

Under många år byggdes Drumsö metrostation på granntomten. Snart efter att stationen var färdig fick vi veta att vårt hus skall rivras och att vi måste flytta.

och sov åkte jag med den lilla Elviira-aktersnuran till båtklubben på Drumsö och promenaderade till Gyldénsvägen. Jag gick till Emmaus för att jobba nattskift och tillbringa 'egen tid'. På morgonnatten återvände jag hem.

Drumsöloppisen verkade helt med frivilliga krafter i 30 år. Försäljarna kom regelbundet till sina egna turer. Vi fattade beslut om gemensamma ärenden vid arbetsmöten, vi städade under talkodagar och höll kontakt via en kontaktbok, där de frivilliga berättade vad som hade gjorts under deras turer. 27.4.08 skriver **Timo** i kontaktboken:

– Jag stack mig in för att ordna lite allmänt.

Under några år packades de så kallade Polen-långtradarna på Gyldénsvägen, eftersom trafiken på Backasgatan inte var lämplig för sådan verksamhet. Till de förbipasserandes förvåning erövrades platsen framför huset av hundratals säckar med kläder och lådor med

husgeråd, när de med talkokrafter lyftes upp i långtradaren.

LEENA HYRSKY-KOENIUS HAR VARIT BUTIKSANSVARIG PÅ DRUMSÖ SEDAN 2014

– Jag kom till Emmaus som frivillig för att hjälpa min pappa. Ett och ett halvt år senare, då **Eeva Ratinen** blev sjuk hamnade jag plötsligt i dethär jobbet. Jag tog modell av Eeva och läste allt vad jag hittade om **Abbé Pierre**. Sex år har gått snabbt här.

Under de här åren har försäljningsinkomsterna ökat betydligt.

– Jag kan sälja, säger Leena. Och jag vill att Emmaus ska ha mera pengar för biståndsverksamheten. Min familj har också varit med i loppmarknadens verksamhet.

– Jag gick i skola på Drumsö. Ibland kommer gamla skolkamrater som kunder hit.

Leena berättar med värme om butikens stöttepelare:

– Hannes (som hade varit med på Svartholmen, sedan på Emmaus Kanava i Esbo och därefter kommit till Drumsö) har granskat och prissatt bland annat tekniska apparater. Rysslandskännaren och allt-i-allon **Timo** har hjälpt till i alla slags arbeten, bland annat att flytta säckar och andra tunga saker. Och **Kake**, Leenas egen pappa, skötte exemplariskt bokavdelningen på Laru i cirka femton år ända till sin död. Kunderna minns honom än.

Böckerna hör fortfarande till Drumsöloppisens viktigaste försäljningsartiklar – de sköts idag av **Irma Lahdensuo**.

ORSAKEN TILL UPPBROTET från Gyldénsvägen är densamma som när vi flyttade dit. Husets rivningsdom! När Emmaus styrelse fick veta om

Den nya och ljusa butiken på Heikasvägen 2 öppnades den 6. oktober.

det började vi genast leta efter nya lokaler. **Heikki Ahava** kollade eventuella lediga lokaler på Drumsö, och det tog sin tid innan vi hittade lokalerna på Heikasvägen och lyckades förhandla oss till ett fördelaktigt hyresavtal.

Samma talkoanda som visade sig under byggandet av Gyldénsvägen hösten 1983 och i Vallgård 2007 rådde också under flyttjobbet detta år. **Goa von Zweybergk** och **Mika Aalto-Setälä** gjorde en fin butiksplan. I uppbyggnaden av butiken hade Heikki Ahava huvudansvaret, assisterad av **Bertel Backholm** och **Christer Mannila**. Många frivilliga var med om att packa saker och packa upp dem på Heikasvägen. Liksom under så många långtradarpackningar räckte också här **KRIS** oss en hjälpande hand. Under flyttdagen kom fyra raska gossar och bar lådor och hyllor. **Phill Lewis** och **Jani Häyry** körde den stora paketbilen fem gånger fram och tillbaka.

Tisdagen den 6 oktober fick Emmaus-medarbetarna lön för sin möda: Den stilige nya butiken på Heikasvägen 2 öppnade dörrarna för kunderna. ■

IN MEMORIAM

Ulf "Uffe" Sårs har dött

ÄNU FÖR EN STUND SEDAN satt vi i den tomma lokalen på Heikasvägen 2. Vi planerade för den närmaste framtiden: Den nya butiken på Drumsö, det här medlemsbladet och senare på kvällen påverkingsarbetet och andra ärenden på styrelsens agenda.

Och nu är Uffe borta. Det är svårt att fatta det som skett.

Mitt i sorgen smyger sig en känsla av tacksamhet in. Jag fick arbeta många år tillsammans med Uffe i informationsteamet och i styrelsen. En snäll och modig man. Hans beslutsamma försvar av de sämst lotade krävde mod. Likaså hans sätt att gå till grunden med saker och att låta andra bedöma hans ståndpunkt. Våra diskussioner har i synnerhet stannat i mitt minne. Vi kunde vara av olika åsikt, men alltid

Uffe var en snäll och modig man.

med respekt för varandra. Uffe var närvarande, glad och visade alltid hänsyn mot de övriga.

Ulf Sär kom till Emmaus år 2009 efter pensioneringen från jobbet som informatör för Kyrkans utlandshjälp. Han hittade snabbt sin egen plats. Först i styrelsen och uppföljningsgruppen för Cuna Nazareths traperia-projekt, senare bland

böckerna på loppmarknaden på Drumsö, där han arbetade tillsammans med hustrun Atti.

Uffe var representant för Emmaus Helsingfors bland annat inom Återvinningsrörelsen, i delegationen för Lovisa Fredsforum och i Nätverket för de papperslösa. Utanför Emmaus var han en aktiv skribent. Under de sista åren var Uffe ordförande för Gemenskapsrörelsen och försvarade synligt de sexuella minoriteternas rättigheter inom kyrkan.

Uffes bortgång är en stor förlust för hans närstående, men också för Emmaus. Jag tror att hans exempel ger oss alla hopp i arbetet för de värden som Emmaus-rörelsen representerar.

TEXT MIKA AALTO-SETÄLÄ I ÖVERS. EVA WAHLSTROM | BILD ANNETTE SÄRS

I Emmaus fick jag en gemenskap

Jag intervjuar **Carita Virkkunen** i den nya butiken på Drumsö. Vi är mitt i planeringen av lokalen och de första hyllorna har just satts upp. Carita funderar att flytten till Heikasvägen är ett stort steg. Många de gamla kunderna kommer att hitta till den nya butiken? Närheten till metron går också förlorad. Dessutom blir det inte lika lätt att hitta parkeringsplats som på Gyldensvägen. Å andra sidan är den nya lokalen stor och ljus och ligger i gatuplanet, så vi får säkert också nya kunder.

– Och nya frivilliga, hoppas Carita.

Enligt planerna skall det placeras ett par skyltdockor nära fönstret mot gatan. Carita ryser vid den tanken.

– Tillsammans med **Leena (Hyrsky-Kosenuus)** kämpade vi med den enda skyltdockan som vi hade på Gyldensvägen. De kläder som den bar köptes förstås genast, och sen måste vi klä av den trasiga och besvärliga dockan...

Kundbetjäning är min grej

Carita blev pensionerad för 10 år sedan och har de senaste sju åren varit ett bekant ansikte på Emmaus.

– Fastän jag hade bott på Drumsö en lång tid, hittade jag hit först för ca tio år sedan, tack vare min vän **Eeva Nenonen**. Då hon dog 2013, frågade jag **Eeva Ratinen** (som fungerade som frivillig koordinator) om det behövs hjälp på Emmaus. Och här är jag fortfarande.

Carita har jobbat både med sortering och prissättning, men trivs bäst med kundbetjäning och har de senaste åren varit i kassan på tisdagar.

– Jag är en utåtriktad person och kundbetjäning är min styrka, säger Carita.

Caritas favoritställe på Gyldensvägen var vid kassan.

– Jag hade kontakt med kunder också då jag jobbade i inredningsaffärer. De sista åren arbetade jag allena i en segelklubbs kontor. I Emmaus kom jag åter med i en gemenskap. Det hade jag saknat.

Bland arbetskamraterna på Emmaus har Carita funnit nya vänner, med vilka hon har tillbringat många trevliga stunder i sin lilla sommarhydda på Drumsö.

Tanken att hjälpa härstammar från barndomen

Caritas barndomshem fanns i Gräsviken. Hennes moster var frivillig inom frälsningsarmen och ledde en 'sandlåsgrupp' för små barn samt spelade gitarr i kören. Carita blev bekant med frälsningsarmen först i mosterns sandlåsgrupp och senare i frälsningsarmens scouter.

– Jag ser samma tanke att hjälpa i Emmaus som i frälsningsarmen. Också loppmarkna-

Carita hoppas att det kommer nya frivilliga med till Heikasvägen.

dena och frivilligjobbet förenar dessa två organisationer. De frivilligas stora betydelse är en orsak till att jag trivs på Emmaus.

Carita är till yrket sekreterare och njuter av att förutom sitt modersmål svenska också få tala finska och engelska.

– Här i Emmaus har jag blivit bekant med drumsöborna. I butiker och på gatan ser jag

ofta kunder, och vi hälsar på varandra. Fast ibland är jag inte säker, är personen som ser så bekant ut Emmaus kund eller någon jag mött i andra sammanhang eller någon kändis från TV:n, säger Carita med glimten i ögat. ■

TEXT HELKA AHAVA | ÖVERSÄTTNING ULLA HOYER |
BILD HELKA AHAVA OCH CARITA VIRKKUNEN

Posti Green

BHB2

ACTIVISTS FOR CHANGE

Emmaus är en möjlighet för olika människor av olika ålder att enligt egen kraft och förmåga utföra ett meningsfullt arbete för en mer jämlik värld.

emmaus

HELSINGFORS

Välkommen till Emmaus Helsingfors rf:s sammanslagna vår- och höstmöte 2020

TID: Måndagen den 9 november 2020 kl 17.00

PLATS: Den nya butikslokalen på Drumsö, Heikasvägen 2

Emedan vårmötet inte kunde hållas på grund av pandemibegränsningarna under våren 2020, beslöt Emmaus Helsingfors styrelse att detta år undagtagsvis slå ihop föreningens möten.

Arbetsordningen

1. Mötets öppnande.
2. Val av ordförande och sekreterare för mötet.
3. Val av protokolljusterare och rösträknare.
4. Mötets stadgeenlighet och beslutsförhet konstateras.
5. Godkännande av arbetsordningen för mötet.
6. Presentation av styrelsens förslag till verksamhetsberättelse samt bokslut och revisionsberättelse för år 2019.
7. Beslut om godkännande av verksamhetsberättelsen och fastställande av bokslutet.
8. Beslut om beviljande av ansvarsfrihet för de redovisningsskyldiga.
9. Godkännande av verksamhetsplan och budget för år 2021.
10. Fastställande av medlemsavgiften för år 2021.
11. Val av styrelse och ordförande för år 2021.
– I samband med sitt beslut att sammanslå vår- och höstmötet utsåg styrelsen följande personer till valberedningsgruppen: Pirjo Kivelä (040 5030305), Phill Lewis (045 2716262) och Aino Sirje (045 6025019). Valberedningsgruppen tar fortfarande emot förslag till medlemmar av styrelsen för år 2021.

12. Val av revisor och två revisorssuppleanter.
13. Övriga ärenden.
14. Mötets avslutande.

Verksamhetsberättelsen och bokslutet för år 2019 samt förslagen till verksamhetsberättelse och budget för år 2021 kan läsas på nätet <https://1drv.ms/u/s!AtXPN5TFUecdpQNhRNITa9Jzgfft?e=k8lb45>. Mötesdokumenten kan också beställas från kontoret (tel 050 3388281 eller toimisto@emmaushelsinki.fi).

Vi serverar kaffe/te med tilltugg.

Vänligen betala in medlemsavgiften för år 2020 (5-100 e enligt eget val) på kontot FI17 5780 1020 0039 04, referensnr 11112 eller skriv ditt namn och adress på blankettens meddelandefält.

Välkommen!

Emmaus Helsingfors styrelse

Efter mötet

Helka Ahava inleder en diskussion om påverkansarbete: "Kan Emmaus skapa förändring?"

Det finns också möjlighet att bekanta sig med de nya utrymmena på Drumsö.